

קטו.

הפילה על אריכות הגולות שעשה מען שמו שלא יתחלל:

א לא לנו ייה לא לנו כיילשמד תן כבוד על-חסידך על-אמתך: ב למה יאמרו הגויים
אהיה נא אלהיהם: ג ואלהינו בשמיים כל אשר-חפץ עשה: ד עצבייהם כסף וזהב מעשה
ידי אדם: ה פחדתם ולא ידברו עיניהם לךם ולא יראו: אוניותם לךם ולא ישמעו אף לךם
ולא יריחו: ז ידיהם ולא ימשו רגליים לךם לא יהנו בגרונם: ח במויהם יהנו
עשיהם כל אשר-בטח בהם: ט ישראל בטח ביהוה עוזם ומגנם הוא: י בית אהרן בטחו
ביהוה עוזם ומגנם הוא: א יראי יהוה בטחו ביהוה עוזם ומגנם הוא: ב יהוה זכרנו יברך
יברך את-בית ישראל יברך את-בית אהרן: ג יברך יראי יהוה הקטנים עם-הגדלים: ד יפר
יהוה עליום עליכם ועל-בנייכם: ט ברוכים אתם ליהוה עשרה שמים וארץ: ט השמיים
שמים ליהוה והארץ נתן לבני-אדם: ז לא הפטות יהלורייה לא כל-זורי דומה:
ח ונאנחנו נברך זה מעתה ועד-עולם הלויה:

קטו.

שבחים גנולים לארוח-ברוך הוא והארך רוד אמר בדין הוא לאחוב אותו על כל החובות שעשה לו כמה ניסים והוא יודע מה גמולו ישלם לו שי אפשר להסביר לו על כל
הגמר שעשה עמו:

א אהבתך בירישמע ייה אהת-קהל תחנוני: ב בירחטה אונו לי ובומי אקרא: ג אפפוני
חכלי-מויות ומצרי שאול מצאוני צרה ויונן אמציא: ד ובשם-יהוה אקרא אנה יהוה מלטה
נפשיו: ה חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם: ו שמר פתאים יהוה דלתי ולוי יהושע: ז שובי
נפשי למונחיכי ביריהוה גמל עלייכי: ח כי חלצת נפשי מפotta אה-ענין מזידמעה אה-רגלי¹¹
מדחיה: ט אהתליך לפני יהוה בארכות החיים: י האמנתי כי אדרבר אני ענית מادر: א אני
אמרתי בחיפוי כל-הארם פזוב: כ מה-אשב ליהוה כל-תגמולו עלי: ג פס-ישועות אשא
ובשם יהוה אקרא: ד גדרי ליהוה אשלים ננדחה נא לכל-עמו: ט יקר בעיני יהוה המותה
לחסידיו: ט אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בז-אמתך פתחת למוסרי: ז לך אופח ובכח
תודה ובשם יהוה אקרא: ח גדרי ליהוה אשלים ננדחה נא לכל-עמו: ט בחרות בית
יהוה בתוככי ירושלים הלויה:

המשך ביאור למסכת בא מציעא ליום ראשון עמוד ב

11 מהoir מלחמת הסינים, אלא סברה הוא. מבארת הגمراה: אחד הלוח משלשה וחור ללו, משום רבבי לך שבתו – מצעי הוא
12 שנמצאו היו על שם אותו לזה, וחיר ללו, ושלשת השטרות
13 שלשה שטרות היו בראשות הלווה, אבל רבבי מלזה לא שבתו – אין מצעי שיזדמנו שלוש השטרות של מלומים שנונים למלה זה
14 פאי סימן זה שאומר שהו שלוש השטרות על שם שלשה לוים.
15 סברא היא שיחור לפלהות, רבבי שלשה שללו מאחד
16 המלה שלשה שטרות של לויים שנונים, אבל רבבי לך לא שבתו – יש להักษות על זה, וכי שיר כאן לומר דיניא לאלה לה ללוות לאלה-זרוי
17 – אין הדבר מצעי, ומכך שיש כאן סברא להחותיר למלה אין ציר
18 בשובו זה את רצונו של הלווה.
19 מתרצת הגمراה: אמר לה רבא לרבי ספרא, קטע – שם במשנה, אין

במשנה (עליל ב). לענן מועצת שלשה שטרות, רגן שבעון ב' גמלאל אומר, אחד הלווה משלשה בני אדם, ושלשת השטרות שנמצאו היו על שם אותו לזה, וחיר ללו, ואם היו שלשה השטרות של כמה לוים שללו מן המלה נאחד, ותויר לפלהות על פי סימן זה שאומר שהו שלוש השטרות על שם שלשה לוים. ויש להקשות על זה, וכי שיר כאן לומר דיניא לאלה לה ללוות לאלה-זרוי ליה לפלהות – שרצוינו של הלווה שיזורו את השטר חור למלה שיתכן שכבר פרע את השטר חור ויובא לגבות ממן שנית. מתרצת הגمراה: אמר לה רבא לרבי ספרא, קטע – שם במשנה, אין